

Årsberättelse

Upplands Väsby Missionsförsamling

2005

Årsberättelse Missionskyrkan, Upplands Väsby, verksamhetsåret 2005

Disposition

1. Inledningsord och tack, från församlingsföreståndaren, (s. 1-3)
2. Det andliga- och kristna livet: *Gudstjänster, andakter och bibelstudier*, (s. 2-4)
3. De olika råden och grupperna: *Gudstjänstråd, musikeråd, fastighetsråd, s. ansvarsgrupperna, tidningskommittén och internationella gruppen och sociala missionen*, (s. 4-6)
4. Verksamheter: *Tisdagsträffar, "Sommarkyrkan" och "Pastorn i köket"*, (s. 6-7)
5. Särskilda evenemang och aktiviteter: *Påskvandringar, valborgsmässoafton och julmarknaden och församlingslägret på LV-byn*, (s. 7)
6. Särskilda råd, grupper och körer: *Ekumeniska rådet, viktväktarna, Joyful, Sing-sing*, (s. 8)
7. Den pastorala själavården och dess församlingshantverk, (s. 8-9)
8. Församlingsboken, (s. 10)
9. Hälsning från Ungdomspastorn, (s. 10)
10. Ordförandens ord, (s. 10-11)
11. Avslutande kommentarer, (s. 12-13)

1. Inledningsreflektioner och tack, från församlingsföreståndaren

Följande församlingar har en sak gemensamt, förutom att de alla är från Uppsala. Jag tänker på Pingstkyrkan, Missionsförsamlingen, Svenska kyrkan, Frälsningsarmén och Baptistförsamlingen. Alla har gemensamt att de under verksamhetsåret 2005 var med i en undersökning, som sedan blev underlag för en 10 poängs uppsats vid Teologiska Högskolan i Bromma. Uppsatsen handlade om "predikaturens teologi", eller översatt, dessa församlingars syn på vad annonsering av kristen verksamhet, via internet, lokaltidning och annan media egentligen ger.

Resultatet är delvis varierande, men det råder samsyn mellan församlingarna, att annonsering ut av kristen verksamhet, ger mindre än vad man önskat. Framförallt, vad annonseringen givit med sikte på den kristna församlingens huvuduppdrag, att växa som medlemmar i Kristus.

Allt fler församlingar drar ner på annonseringen, eller tar bort den helt. Och i de fall där man gjort detta, har det dessutom handlat om mer än ekonomiska orsaker. Att dra ner på annonseringen, upplever man, har lett till att många istället växt i sin kristna tro, och i självförtroende. Man har vågat möta människor ansikte mot ansikte med sin tro. Man har annonserat med sin närvaro. Detta har vitaliserat hela församlingen. Dels har nya medlemmar känt att de verkligen kommit in i församlingens gemenskap, dels har inte evangelisationen enbart legat på pastorn.

"Det är viktigt att alltid fråga sig för *vem* annonserna finns där?", säger en av de tillfrågade. Många i undersökningen, kom fram till att de som var mest angelägna om annonsernas existens i olika forum, var de kristna själva. Och när man verkligen rannsakat sig själv, så har man också upptäckt att man faktiskt mest tycker att det känns bra själv att man finns med i tidningen. Men hur många kommer pga annonseringen?

En majoritet av de tillfrågade, nämner att det inte är svårt att locka människor till vissa evenemang, så som, specialarrangemang, kultur- och musikkvällar i kyrkan. Men ingen har någonsin varit med om, och det gäller alla personer i hela undersökningen, att en enda

människa gått med i församlingen, genom någon av dessa evenemang. Däremot, anges följande skäl, till att människor blivit medlemmar; predikan, gudstjänsten, pastorsn själavård eller att man blivit hembjuden av någon i församlingen som vågar och vill lyssna till vad han/hon tror på. Samtal, på djupet, anges också.

Personligen, tror jag, att väldigt mycket i denna uppsats sätter fingret på ett viktigt område, vilket också allt fler församlingar redan i början på 90-talet, vågade ta till sig och sedan gå mot strömmen. Dessa församlingar är idag etablerade förebilder för församlingsväxt. Allt fler etablerade församlingar, omorganiserar sig nu också utifrån dessa församlingars tänk och strategi.

De församlingar som *växer* i Sverige idag, kan sägas ha gått två vägar i annonseringen: Antingen, har man minskat, eller helt tagit bort annonserandet helt, vilket så att säga, har lett till insikten att man nu måste sätta fokus, på hur man personligen ska växa och presentera i sin kristna tro. Annonseringen blev förut, lätt ett substitut, istället för den personliga inbjudan till grannen, kollegan och icke-kristna vännen.

En annan väg, är att som vissa församlingar, lägga nästan all ekonomisk kraft på annonsering, och då verkligen "bomba" med annonser, men fokuserat och teologiskt och psykologiskt medvetet. Ofta innehåller dessa annonser fördomar som icke-kristna kan tänkas ha, för att sedan erbjuda och inbjuda i annonsen, människor att komma och utforska om det verkligen är så. I en annons stod det som huvudrubrik: *Tycker du att alla gudstjänster du varit på är tråkiga? Kom då till oss! Vi kan lova att vår gudstjänst är allt annat än tråkig!* Och sedan har man i denna församling satsat på modern musik, man har gett pastorn helt fria tyglar att bara ha som en uppgift, och det är att predika den bästa predikan någonsin. Församlingsmedlemmar har filat hemma på hur de skulle vilja presentera sig själva och sin tro, utan att skrämma i väg de nya. Man vet exakt hur man sedan kommer att göra när gudstjänsten är slut för att de ska komma tillbaka nästa söndag. Alltså, ett fåtal huvudforum, exempelvis gudstjänst, själavård och bibelsamtal annonseras. Därefter lägger man resterande kraft på att rama in dessa erbjudanden med så genomtänkta, och av församlingsmedlemmar ett så passionerat delande av sin tro som möjligt. Man har lagt ned flertalet traditionella verksamheter, för att verkligen, motsvara det erbjudande annonsen lovar i personliga möten.

Vi tog i Missionskyrkan verksamhetsåret 2005, beslut om att inte annonsera i lokaltidningen. Beslutet togs som ett prov. Under året har jag, som ni vet, också fört bok över antal gudstjänstbesökare. I och med att det är första året detta görs, så är det omöjligt att jämföra med tidigare år. Däremot kan man säga, utifrån, de år jag varit pastor, att man kan ana, när man tittar på siffrorna att det varit fler människor som besökt våra gudstjänster regelbundet under året, än tidigare. Det har i alla fall inte minskat sen vi drog ned på annonseringen. Det är dock, viktigt att poängtera, och det är min uppgift som pastor att peka på vad som jag tror är framtiden för den här församlingen, och då är det personliga erbjudandet av sin egen kristna tro, i den nära vardagen, det alltigenom avgörande. Det räcker inte att annonsera, om man annonserar så måste detta förenas med ett personligt åtagande ett hängivet och aktivt inbjudande av människor in i sin kristna tro. Däri ligger församlingens framtid och har alltid gjort.

Det är nu tredje året i följd, som pastor och församlingsföreståndare sammanställer och skriver årsberättelsen. Jag har dock fått god hjälp med de kompletteringar som kommer från exempelvis, fastighetsråd och internationella gruppen.

Jag vill också säga, att jag är mycket tacksam att få tjäna mitt sjunde år i denna församling, jag känner en stor kärlek till er alla, och den tycks bli djupare för varje år. Och vill denna församling det allra bästa, inte som förening, utan som kyrka av kött och blod. Tack för ert tålamod, tacksamhet, omsorg, stöd och uppmuntran i bön, som gör att jag fortfarande, med stor glädje, bär min kallelse som pastor i denna församling.

2. Det andliga- och kristna livet: Gudstjänster, Andakter och Bibelstudier

Som vanligt är det **gudstjänsten** som utgör själva centrum och drevet i församlingen. Så ska det också vara. Det pågår ett ständigt konstruktivt samtal om gudstjänsternas utformning och innehåll. Något som också var huvudtema på det församlingsläger vi hade under hösten på LV-byn. Under året har jag också tagit in statistik på antal gudstjänstbesökare, vilken typ av gudstjänst, vilka som medverkar, vilka psalmer etc.

Om gudstjänstbesöken kan sägas att 38 gudstjänster har registrerats, från och med förra årsmöteshelgen, fram till det datum som jag skriver detta, närmare bestämt 25 januari, 2006. 1917 gudstjänstbesökare har registrerats under denna period, och det ger ett snitt på ca 50.4 stycken om man slår ut det på varje gudstjänst. Man skulle vidare kunna säga, att vissa av de stora helgdagarna, samt de gudstjänster då kör har medverkat, har gudstjänstbesöken varit särskilt höga. Men även om man räknar bort antalet körmedlemmar, så är besökarna fler än en "normal" gudstjänst. 125 stycken är en toppnotering för våra gudstjänster och minst gudstjänstbesökare var det under skärtorsdagen nämligen, 14 stycken och annandag jul, 25 stycken.

De gudstjänster där solist eller annan medverkan saknats, utöver organist under helt "vanlig" söndag, kan snittet pendla mellan 41-52 gudstjänstbesökare. Max antal gudstjänstbesökare vid sådan typ av "vanlig" gudstjänst har dock varit 65 stycken och minst, 32 stycken. Det är faktiskt bra. Det glädjer mig således, att det verkar som om gudstjänsten, primärt, inte handlar om underhållning och vilka gäster som är där, utan om att det finns ett behov av att få näring i bön och förkunnelse till sitt liv. Vi strävar självfallet, att ha så många ingredienser som möjligt i gudstjänsten, vad gäller passande musik och sång. Huruvida, gudstjänstbesökare påverkas av vem det är som förkunnar och håller i gudstjänsten osv. är orimligt att säga något om, det är så många omständigheter som gör detta. Det har dock gjorts undersökningar tidigare om detta, och där har man funnit att de flesta gudstjänstbesökarna, oavsett, samfund, tycker att det spelar störst roll för den regelbundne kyrkobesökaren, vem som förkunnar och att förkunnelsen är relevant. Hur väsentligt detta är hos oss är svårt att uttala sig om.

Någon av de kyrkvårdar som räknat antal gudstjänstbesökare, har också funnit detta med att räkna gudstjänstfår, så roande att man också urskiljt antalet besökare i åldersgrupper. Tyvärr, är det alldeles för få, som företagit sig detta projekt (endast Göran Neider!) vid sammanräkningen gudstjänstbesökare, att det är möjligt att dra några slutsatser. Jag kan dock se tendenser och ana åt vart det väger, men, avstår att presentera detta, då det bara är en subjektiv känsla jag har. Vi har alltså, ett relativt högt regelbundet gudstjänstbesökande över lag, inte minst med tanke på vårt medlemsantal.

Andakterna: när det gäller dessa, så ändrade vi andaktstiden från 07 30 (Gud ska veta att jag är glad att inte längre behöva stiga 05 45) på tisdagsmorgon, till 10. 00 onsdagsmorgon. Detta har visat sig vara lyckat, och det kommer en regelbunden ström andaktsbesökare till morgonandakterna, ca 5-10 stycken.

Bibelstudierna, fortsatte under 2005, och handlade då om de svåra texterna i bibeln, samt hur man använder bibeln i sin vardag. Vi har träffats 13. 00 på söndagarna efter kyrkkaffet. Det finns ett intresse i församlingen för bibelstudier i stort. Efter att ha hållit dessa nu i snart sju år, så kan jag också se att det är rätt många som varit på dessa. (Jag kan också se vilka som inte varit!!!) Jag har ihärdigt legat på om hur väsentligt det är att man reflekterar och använder bibeln i all kyrklig och kristen praktik, då detta är formande för kyrkans identitetsutveckling och karaktär i varje tid. En kyrka som inte är förankrad i sin text, kommer med tiden att utarmas och förlora skärpa. Ofta sker denna process osynligt och odramatiskt, men är också förrädiskt dränerande på lång sikt. Tyvärr, så formar nämligen frånvaron av användandet av texten, en verksamhet ännu fortare. Många församlingar erfar detta idag som ett av skälen till att man får stänga kyrkan, man tog genvägen förbi texten och den personliga tron och blev enbart beroende av om de egna barnen axlade kyrkan. Det som bar kyrkan kortsiktigt, var plikt och inte passion och glädje. Varje församling, är för sin existens och självförståelse på längre sikt, beroende av att stå förankrad i sin berättelse och text. Detta går inte att överskatta, och det är min uppgift som pastor, att därför, alltid betona betydelsen av ständiga nytolkningar, samtal och gemenskap omkring Guds ord. Vad ska en församling annars genomsyras av?

3. De olika råden och grupperna: Gudstjänstråd, Musikråd, Fastighetsråd, Ansvarsgrupper och Internationella gruppen

Gudstjänstrådet, har under gången säsong som vanligt träffats några gånger. Gudstjänstrådet som består av Svante Svensson, Lena Wohlfeil, Maria Holmberg och Anders Dahlgren. Under dessa råd, så finns det, dels en praktisk bit, och det är att försöka betjäna pastor och gudstjänst med gudstjänstledare. Det finns en funktionell dimension också, och det är att vi som gudstjänstråd söker hålla diskussionen om förnyelse och nya perspektiv på vår gudstjänst vid liv. Men att vi också, själva utgör goda föredömen genom att göra en eller två, gudstjänster per år.

Musikrådet, består av Lotta Svensson, Thorbjörn Lundberg, Ingmarie Kaan, Monika Rundqvist och Göran Neider. Under gångna verksamhetsår har detta råd, förutom att jaga organister, musiker och sångare till gudstjänsterna, (detta är ett tufft jobb) också arrangerat en konsert där Einar Ekbergsånger sjöngs av Erik Ström och konserten arrangerades tillsammans med Pingstkyrkan. Musikrådet arbetar också med att hela tiden uppmuntra våra blivande och nyövande organister, att en dag ta steget in i kyrksalen och spela till psalmerna i gudstjänsten. Eva Vare, Karin Plars och Philip Zuckerman är de organister som övandes svettas framför orgeln i detta.

Under året så har också ett äventyr gjorts, med frågor angående flyglar och flygelbyten. Nils-Åke Barkefors har på ett föredömligt och vaket sätt jobbat med detta. Nu blev det så att vi behöll den flygel vi har haft tidigare, men vi vill från musikrådets håll, redan nu, avisera att denna flygel behöver renoveras. Hur mycket och i vilken omfattning är ännu inte klart, olika pianotekniker har olika uppfattningar om både detta och vilken kostnad det rör sig om. Men det kan vara bra för församlingen att förbereda sig på att en viss utgift för flygelreparation inom en snar framtid är, för handen. Musikrådet, med Göran Neider i spetsen är ett mycket kreativt råd och det finns många idéer, som dessutom allt som oftast iscensätts.

Så en rapport från fastighetsrådet beskrivet av den excentriske författaren Hendrik Vares penna, han skriver: Kyrkan är i grunden den samma även om den lagats och målats

(grunden alltså). Utvändig målning av fönster i församlingssalen och kyrksalens baksida. Gavel med dörr har byggts på den nya förrådscontainern som dessutom fått lite mer passande färg. Alla övriga förråd har inventerats i syfte att på sikt sortera saker bättre. För den som inte sett genom det repiga glaset på anslagstavlan kan vi trösta er med att nytt glas har införskaffats och ska bytas när det blivit varmare.

På repertoaren i övrigt stod att läsa: För de yngsta visades "Ett nymålat Lekrum" i Regi av Päivi. Mycket bra och färgstark.

"Upp och ner" Inte särskilt spännande. Tämligen långsam. Handlingen utspelar sig i ett hisschakt. Kunde bli en rysare men allt har kontrollerats och fungerat klanderfritt.

"Fallet på det ojämna klinkergolvet" Visas inte längre efter handlingskraftigt beslut av Sven Erik Dahlgren.

"Gränsen mot söder" Ett fängslande samarbetsprojekt med huvudsponsor Hannibal (grannen) som drivkraft. Styrelsen har beviljat att vi bidrar med 4000:- till grannens staket. To be continued...

Den spännande följetongen "Värme och ventilationsanläggningen", en serie i 18 oberoende delar släppte ett nytt avsnitt. Handlingen är snarlik fjolårets men nytt denna gång var att ventilations munstycken har rengjorts. Kändes nytt, fräscht och uppiggande. Att underhåll och kontroll har genomförts, känns igen sen tidigare avsnitt. Missa inte nästa spännande episod som släpps i början av 2007....

En god rapport kommer också från ansvariga för **ansvarsgrupperna**, nämligen Nina Neider och Margareta Bonnevier, de skriver:

De åtta Ansvarsgrupperna gjordes om 2004. Under året som gått har vissa justeringar gjorts i grupperna men annars har gruppindelningen varit densamma som året innan. Några medlemmar har försvunnit och några nya har tillkommit.

Nytt för i år har varit att grupperna efter sommaren fått ansvaret för kyrkstädningen. Tidigare sköttes städningen av anställd personal, Gyöngyi Eklund respektive Eva Lenestad. Inför förändringen fanns vissa farhågor men det har visat sig att städningen fungerat utan större problem i grupperna.

Vår bild av arbetet i Ansvarsgrupperna är att det fungerat bra under året och att arbetsmodellen passar vår församling.

Ytterligare rapportering kommer från Anita Hermansson, som efter verksamhetsåret 2005 slutar som tidningsredaktör. Stor saknad, men all välgång i de uppgifter som nu kommer att uppta din tid.

Så här lyder årsrapporteringen från ansvariga för **församlingsbladet**: 2005 var ett positivt och givande år för Missionskyrkans i Upplands Väsby församlingsblad. Vi hade nöjet att publicera flera olika bidrag i tidningen.

Under 2005 kom tidningen ut med fyra utgåvor, som distribuerades enligt plan.

Slutligen, vill jag uppmuntra alla i Församlingen att komma med idéer, texter, bilder och förslag på redaktionellt innehåll för innevarande år.

Vi på församlingsbladsredaktionen var under 2005: Britt-Inger Berggren, Hanna Roslund, Göran Neider, Marianne Dahlstrand och slutligen jag som skriver denna årsberättelse Anita do Rocio Hermansson.

Rapport från internationella gruppen, har inlämnats av Britt-Inger Berggren. Hon skriver: Internationella gruppen i Upplands Väsby Missionskyrka, består av Britt Kjellberg, Karin Sandström, Jan Perers, Leo Liljengren och Britt-Inger Berggren. *Trettondedag jul – Mission i andra länder*: Internationella gruppen ansvarade för dagens gudstjänst dessutom sjöng och talade Joakim och Lena Wohlfeil som nyligen kommit hem från en resa i Indien. Ett offer till mission i andra länder upptogs.

Diakonias vårkampanj: En konsert anordnades lördagen den 16 april, medverkade gjorde Filip Zuckerman och kören Sing – Sing. Diakoniautställningen, "Människor som förändrar världen", visades och kommentarer till några av Robban Anderssons fantastiska bilder band ihop de olika musikinslagen.

I samband med valborgsmässofirande samlades vi in pengar till Diakonias arbete. Under hösten deltog vi insamlingen för, Världens Barn.

Under våren svarade vi på Pingsförsamlingens förfrågan om att hjälpa till på second hand butiken "Skopan". "Lönen" betalas till diakonia. Vi är nu sex personer från Missionskyrkan som jobbar ett antal timmar i veckan och det finns plats för fler.

Rapportering från vårt engagemang och stöd till Sociala Missionen, har inlämnats av Margareta Bonnevier och Britt-Inger Berggren, de skriver:

Som församling i Stockholms området är vi en del av Sociala Missionen. Det skulle ta allt för mycket utrymme att beskriva allt Sociala Missionen arbetar med. Vi hänvisar till tidningen LIVSKRAFT och övrig litteratur som finns i Missionskyrkan.

Vi vill här endast berätta något från de två tillfällen där vi deltagit: Årsmötet den 23 april i Uppsala och höstmötet den 5 december i Stockholm.

Förutom sedvanliga årsmötesförhandlingar fördes i Uppsala en paneldebatt för att belysa behovet i samhället idag och något om hur Sociala Missionen kan möta dagens behov. På höstmötet fanns en stor del av personalen med och de berättade på ett medryckande sätt om sina skilda arbetsområden. Tillsammans med övriga ombud deltog vi sedan i ett rundabordssamtal om Sociala Missionens uppgift och kontakterna med församlingarna, och hur dom senare kan förstärkas. Inför arbetsåret 2006 visar vi på att församlingarnas och enskildas gåvor är viktiga redskap för de insatser som görs bland:

- Flyktingar och invandrare
- Ungdomar i en utsatt situation
- Intagna på häkten och anstalter
- Ensamstående föräldrar och arbetslösa

4. Verksamheter: Tisdagsträffar, Sommarkyrkan och Pastorn i köket

Tisdagsträffarna, fortsätter som vanligt. Jag kan inte låta bli att fortsätta beundra den funktionalitet och dynamik som finns i dessa träffar. Det är ett fast och troget antal besökare som kommer i stort sett varje tisdag. De program och gäster vi har på dessa träffar tycker jag håller en bred och sund nivå. Det är så klart många personer som gör att dessa träffar är möjliga, men nämnas ska självklart, Gunnel Liljengren, Ulla Englund och Margareta Barkefors. Vi har också fortsatt med att ha träffar tillsammans med Pingstkyrkan, den tredje tisdagen i månaden.

Sommarkyrkan: för andra året i rad så hade vi öppet i Missionskyrkan två veckor under sommarmånaderna. Mellan 10 – 40 stycken besökte oss, vilket är en markant ökning från föregående sommar, då vi ändå tyckte att det var oväntat många som deltog.

Det känns som att ett fruktbart koncept har inarbetats här. Varje dag har börjat med morgonandakt klockan 10.00, sedan har det varit pastorns lunch och slutligen, program. Program och gäster höll mycket hög klass också denna sommar såväl som kunskapsmässigt så som musikaliskt. Linda och Stefan Jennervall, Mikael och Ulrika Håkansson och Philip Zuckerman är ju alla personligheter som det är svårt att neka närvaron ut av. Bland de kulturella och teologiska inslagen, märktes bland annat, Alvar Svensson, Marita Sköldberg, Pastor Ulf Gustafsson och Sven-Olof Jernberg. Till kommande sommar kommer en justering att göras och det är att andakten kommer att läggas i slutet av dagen, istället för morgonen, då det är få som kommer till andakten, och det blir stressigt med lunchen. Stort tack, också till den hjälp som Yvonne Johansson bistod med i köket, varje dag!

Pastorn i köket: denna verksamhet har fortlöpt som vanligt och jag försöker att ha den ungefär var sjätte vecka under hösten, med jultallriken som höjdpunkten.

5. Särskilda evenemang och församlingsaktiviteter: Påskvandringar, Valborgsmässofirande, Julmarknaden och Församlingslägret

Det är nu mer en ganska lång tradition och erfarenhet som vi har av att inbjuda skolklasser till de årliga **påskvandringarna** i Missionskyrkan. Så gjordes också det gångna året. Det är en god respons från många på denna vandring. Vi inbjöd 4-5 klassare och fick hjälp av musikskolan som spelade en dag. Skådespelarinsatser av "dramatenklass", står församlingsmedlemmar för, och medarbetare från andra församlingar i Upplands Väsby medverkar också. Däribland, Mimmi Kilander som är församlingsassistent i Fresta och Lars Borgström från Vilunda som de flitigaste.

Ett stort evenemang på våren är som vanligt **valborgsmässofirandet**. Det var mycket folk även detta år. Mycket musik och sång är ju det som genomsyrar denna högtid. Och i år var gästerna som vanligt av hög och passionerad klass. Bengt Soläng spelade gitarr och sjöng, Werner Vestlund och Per Karlsson från kulturama sjöng blues, Philip Zuckerman, spelade violin, och Ellen Jernberg och Sofia Svensson sjöng och medverkade. För att inte tala om den alltid så fantastiska allsången. Ett minnesvärt vårtal hölls av Joakim Wohlfeil (nu mer också rikskändis från en av två, stora kvällsblaskor).

Julmarknaden, bjöd på en särskilt behaglig stämning det gångna året. Jag vet inte om ni också kände det. Trots, att Pingstkyrkans Second hand butik nu mer har öppet på lördagarna, så kom det många till vår julmarknad även detta år. Väsby musikklasser sjöng och försäljningen gick enligt förväntan i relation till föregående år.

Församlingslägret, detta år kom att dra, inte en lika stor skara som föregående år, men dock en betydande sådan. Nu var det också första gången som vi på allvar fick umgås och möta vår nye ungdomspastor Linda Jansson. Hon jobbade på ett särskilt sätt med barnen under lägret. Det tema som vi mellan samkväm och god gemenskap dryftade, var gudstjänsten. Det blev ett avslappnat, men ambitiöst och givande samtal på många plan. En och annan groda infångades och en och annan svamp plockades även detta år.

6. Särskilda råd, grupper och körer: Ekumeniska rådet, Viktväktarna, Joyful och Sing-sing

Ekumeniken: Den kristna kartan håller radikalt på att ritas om i ett postmodernt samhälle. Det vill säga, efter enhetskulturens upplösning, så påverkas och ifrågasätts alla gamla identiteter och existentiella belägenheter. Inte bara vad gäller strategier. Utan detta

gäller i högsta grad, också den svenska kristenheten. Detta drabbar även oss i Upplands Väsby förr eller senare. Sedan länge har det pågått intensiva samtal mellan Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan om eventuellt framtida samgående. Denna diskussion kommer att göra sig mer och mer hörd och påtaglig.

Ungdomssamfunden har dock kommit ännu längre. SBUF, MKU och SMU fattade vid årshögtiden och årskonventet 2003, ett beslut att anta en avsiktsförklaring angående samverkan. 2004 tillsattes en samgåendegrupp bestående av två respektive tre representanter från varje ungdomsförbund. Under 2006 så avser man dels att utreda när och hur ett samgående kan genomföras, dels hur man praktiskt ska utvidga och vidareutveckla fler gemensamma arbetssätt och verksamhetsområden än de som redan nu finns. Planen är att man vid årskonferensen (24-28 maj) för verksamhetsåret 2006 ska kunna lägga fram ett förslag till beslut angående när och hur ett samgående kan genomföras. Jag vill också mana vårt SMU i Upplands Väsby, till att ta sig an de fyra brev och arbetsunderlag som utsänts för att diskutera dessa frågor. Detta var kort, något om den pågående ekumeniken på riksnivå.

Vad gäller ekumeniken i Upplands Väsby, så träffas vi fortsatt en gång i kvartalet. Det som varit på dagordningen är en ökad samordning mellan kyrkor och församlingar så att vi inte gör samma sak. Detta är inte ett helt okomplicerat samtal. Men vi jobbar på det, och stämningen i ekumeniska rådet utifrån Missionskyrkans perspektiv är god. Vi planerar gemensamma studiedagar och eventuellt ett nytt predikstolsbyte. En sak som vi nu mer gör tillsammans är en gudstjänst på hembygdsgården i juni månad. Vilken även året 2005 hölls.

Viktväktarna, har dragit ned sin verksamhet hos oss till en dag och kväll i veckan, i stället för som tidigare, två. Nu mer finns de i våra lokaler på torsdagarna. Det verkar som om man lyckats med sin viktevangalisation, då nu allt färre besöker dem.

Sing-sing: vi har ju två körer i kyrkan som övar hos oss och medverkar i våra gudstjänster. På måndagarna är det vår egen Lena Wohlfeil som övar med kören Joyful. Vi är väldigt glada över deras närvaro. Och deras medverkan i första adventsgudstjänsten var mycket uppskattad. Detta är en grupp där ytterst få säger sig ha en kristen tro, men jag upplever som pastor att det är en grupp människor som på ett alldeles särskilt sätt brottas med livsfrågeställningar och djupa reflektioner. **Joyful:** även närvaron av Joyful bidrar till mycket i våra gudstjänster. De sjunger två gånger varje termin. Monika Bjerkeröth heter körledaren och det märks verkligen hur denna kör trivs med både körledare och oss.

7. Den pastoralasjälavården och dess församlingshantverk

Själavården som vi som pastorer erbjuder i Missionskyrkan skulle jag vilja beskriva utifrån fem citat och dimensioner.

"Som förvaltare av Guds hemligheter så må man anse oss" (1 Kor 4:1). I 1 Kor får vi veta att själavård primärt sker i församlingens hägn, det finns en hemlighet i själavården som erbjuds, som inte går att få utanför församlingens- och den kristna traditionen. Vad den kristna själavården gör i mötet med konfidenten (den som anförtror sig) är att man gör en resa som har som viktigaste uppgift att erbjuda meningen, växandet och helandet med en kristen verklighetsuppfattning för sitt liv.

"Kärleken, han uppenbarar sig bara för dem som hava medlidande vid allt livet. Medlidandet och kärleken är det som skyddar oss mot den eviga döden." (Torgny

Lindgren, *Merabs skönhet*) I och med Torgny Lindgrens citat så berörs det andra av själavårdens fem grundincitament, nämligen, *omsorgen*. Här praktiseras, medmänsklighet, barmhärtighet och medlidande, inte som en allmän sympati med den svage. Utan denna diakonala aspekt av själavården, när den praktiseras i församlingen, av pastor eller församlingsmedlem, är det ytterst en fråga om att härbärgera en närvaro där vi möter den utsatte som om denne vore Kristus.

"O Gud, låt min själ komma till mognad innan den skall skördas. (Selma Lagerlöf, *Körkarlen*) Med Selma Lagerlöfs citat, så avser jag en tredje viktig dimension av själavården som pastor och kristen i Missionskyrkan, nämligen, *besinningen*. Denna dimension handlar om besinning inför livets gränssituationer. Detta behöver inte handla om människor i akut nöd eller som erfarit förlust, utan dessa frågor kommer till varje mogen människa, exempelvis: *Vad innebär det egentligen i mitt liv att jag ska dö? Vad är meningen med mina år här på jorden?* Kort sagt, besinning, innebär att vilja mogna som människa, genom att upptäcka sin *inre grundvalar*. Här utsätter sig den kristne och icke-kristne, beroende på hur långt hon kommit, för intensiteten i sin egen livsmening. Vem vill jag vara när Gud kommer för att skörda? För att tala med Selma Lagerlöf.

"Men utan Gud måste så många ord dö: de som inte längre hittar något fäste." (Göran Tunström, *Juloratoriet*). Den fjärde dimensionen av själavården kallas för *tolkning*. Med tolkningen, så uppstår ny mening, vilket innebär att gamla språkmönster dör. Tolkningar i själavården, görs i regel en bit in i själavården, då själavårdaren har fått en mer eller mindre klar bild av konfidentens inre komplexitet, beteendemönster och behov. Tolkningen syftar till att binda samman erfarenheter, omsorgens handling och besinningens upplevelser till en mer sammanhållen förståelsehorisont. Det är inte rimliga svar som här är syftet, utan identitet och identifikation med vad det är att leva som människa i tron att en Annan (Gud) är aktiv i det som är.

"Allt vetande förvärvas medelst förståndets ljus, men trons vetande förvärvas genom kärlekens pil som sändes mot icke-vetandets moln där Gud döljer sig" (Molnet, 1300-talet). Den femte dimensionen, utifrån citatet, från den kristna mystiska texten, *Molnet*, kallas i nom själavårdstradition för *fördjupningen*. Och här är det fråga om att verkligen släppa kontrollen dvs. realisera förändring att leva och av tron. Dag Hammarskjöld, Moder Teresa, Martin Luthr King jr, nämns ofta i detta sammanhang.

Jag hoppas att ni nu fått smak på själavården i Missionskyrkan. Vi erbjuder själavård med ovanstående kvalité och medvetenhet. Jag vill poängtera att de dimensioner jag presenterat, inte innebär att själavård behöver pågå i flera år. Dessa dimensioner finns med även i 1-3 samtal om till synes triviala frågor, men som man söker fokuserad hjälp för. Det finns inget behov, ingen livsdimension som är främmande i själavårdens hantverk. Men jag skulle vilja betona att själavården, även om den fungerar med en icke-kristen konfident, ändå syftar till den kristna människans mognad och medvetenhet. En kristen bör åtminstone gått i själavård en gång i sitt liv.

8. Församlingsboken

Jag kan nu när verksamhetsåret, 2005 är slut, rapportera att vi idag är, 148 medlemmar. Flyttningar och bortgångna har gjort att vi minskat i medlemsantal.

Bortgångna under året var; Margareta Dahlqvist, Ingrid Jonsson och Inga Nylén. Begärt utträde med hänvisning till flyttbetyg har Ove och Maria Sommar begärt, till

Järfälla Missionsförsamling. På överflyttningsbetyg har också Linda Alexandersson, begärt till Östervall skog, Ewona Ferlass, till Evangeliska frikyrkan, Helsingborg, David Plars till Betlehemskyrkan, Lars och Britt-Marie Hallen, Norrtälje Missionsförsamling. Ny medlem välkomnades också, nämligen, Yvonne Johansson, som upptogs i församlingens gemenskap på överflyttningsbetyg från Abrahamsbergskyrkan.

9. Hälsning från ungdomspastorn

I augusti tillträdde, jag, Linda Jansson tjänsten som ungdomspastor i församlingen. Tjänsten har under året varit utformad så att 50 procent av tiden tillbringas ute i kommunen som Samkraftspastor, och 50 procent av tiden i församling och SMU. Det praktiska arbetet i kommunen har bestått av verksamhet på Smedjans LSS-fritids i Smedby under vardagseftermiddagarna.

I församlingen har tjänstens tyngdpunkt legat på gudstjänstliv och SMU-verksamhet.

En höstmusikalgudstjänst genomfördes i oktober efter samarbete med Senapskornets förskola. Barn och vuxna från församlingens kontaktnät medverkade ihop med förskolans barn. Ytterligare barn gudstjänster har skett i advent, i form av julevangeliedramatisering och julkrubba. Även på Kyndelsmässodagen firades barn gudstjänst med temat "nåd och ljus".

Linda Jansson

10. Ordföranden har ordet

Förra året tog mycket arbete i anspråk att överbrygga och nyetablera ungdomspastorstjänsten. Vi hade förmånen att ha Linda Alexandersson som ungdomspastor fram till juni. Och vi var jättegglade för att kunna välkomna Linda Jansson, som installerades av Helen Friberg Olsson i sin tjänst i församlingens samlingsgudstjänst den 11 september. Vi visste att ungdomspastorstjänsten skulle vara en rejäl utmaning för oss ekonomiskt sett. Det är därför glädjande att efter första året kunna konstatera att vi har klarat ekonomin. Detta innebar ett par prioriteringar. Vi beslöt att i vår annonsering fokusera på vårt programblad. Ansvarsgrupperna tog också på sig att sköta städningen själva. Jag tycker att detta har fallit väl ut: ansvarsgrupperna har träffats oftare och att vi har "fått vara våra egna annonspelare". Vi kan konstatera att gudstjänstbesökarna faktiskt ökade under året och att vi har klarat ekonomin!

För höstuppstarten hade vi för andra året i rad församlingsläger den 3-4 september med ett 40-tal deltagare på luftvärnets kursgård på Vaddö, i med gott umgänge, gudstjänst, god mat, andakt vid lägerbål och diskussioner, samt sol för de som vågade. Temat var förnyelse av vårt gudstjänstfirande. Var och en fick välja vilket moment i gudstjänsten som de ville jobba med. Resultatet blev väldigt intressant och förnyande. Tanken är nu att detta skulle kunna vara en mall för ett förnyat gudstjänstfirande "hemma i Missionskyrkan".

I styrelsen har vi fortsatt arbetet med framtidsfrågor och församlingstillväxt, och vi fördjupade diskussionen utifrån hinder och möjligheter för församlingstillväxt.

De viktigaste hindren kunde vi sammanfatta på det personliga planet, och det handlade om rädslan att bryta upp från gamla mönster, rädslan att tala om sin kristna tro, rädslan att välkomna det som verkligen är annorlunda. Ett annat område var att flera

kände sig splittring mellan familj, jobb, fritid och kyrkan och att det råder en klar konkurrens om vår uppmärksamhet. Ett annat kan vara kyrkobyggnadens skötsel som tar mycket tid, och frågan blir hur kan vi hantera och vårda kyrkobyggnaden så att den blir en tillgång i stället för att bara "ta tid". Ett annat hinder som angavs var bristande kristendoms kunskap och förmågan att formulera sig och sin tro.

Slutligen framgick att det största hindret är just "mig själv"- alltså inga bortförklaringar. Alltifrån brist på prioriteringar vad gäller tiden, självupptagenhet, rädsla att tala om sin egen tro, etc.

När vi inventerade våra viktigaste möjligheter såg vi snart att vårt, sedan länge, medvetna arbete med ledarskap, församlingsgemenskap och andligt liv är på rätt väg – "det är en god grund lagd". Vi har byggt upp ett bra rykte i samhället, vi har mycket livserfarenhet att dela med varandra i god gemenskap. Ett gott personligt bemötande för kyrkobesökare är en annan möjlighet. Hög kvalité på samlingar och predikningar är ett annat.

Det nämndes också mindre löpande verksamhet och mer deltagande i undervisning, till exempel att ge tid för kyrkans bibelstudier. En möjlighet som angavs var det faktum att kristen tro idag inte är en självklarhet, att vi återigen vågar argumentera för vår kristna tro. Många ryggar idag tillbaka för ordet "evangelisation" men att detta är mer viktig någonsin. Flera nämnde också en möjlighet att uppmuntra medlemmar att jobba mer med sitt egna kontaktnät utanför kyrkan. Slutligen angavs möjligheten av att satsa på okonventionella och nya verksamheter som är relevanta för vår tid, och att jobba mer med att tydliggöra vår målgrupp.

Vi kunde sammanfatta våra samtal i styrelsen med två konkreta idéer. Detta var att vi kunde uppmuntra varje medlem att kunna försöka ta med en ny person till kyrkan under ett års tid, vilket kommer att fördubbla antalet nya kontakter för kyrkan. Vi beslöt också att genomföra frågebaserat bibelstudium där vi ställer frågor som är viktiga för oss och som vi funderar över, och pastorn gör ett bibelstudium utifrån detta.

Vi försöker alltså jobba tydligare mot att vara den målinriktade församlingen; där pastorerna får fokusera på att utrusta människor, församlingens roll blir att vara Kristi goda tjänare, där man både får arbeta och "bara vara". Centralt värde är att försöka efterlikna Kristus, och att faktiskt tron och gemenskapen faktiskt är en förändrande kraft i människors liv.

Vi från styrelsens återigen, med full beundran och respekt, tacka pastorerna och alla ledare och aktiva för mycket goda insatser. Vi tackar Gud för Hans kärleksfulla omsorg och ber om välsignelse över allt arbete. Efter att ha varit ordförande i 10 år, sedan 1996, lämnar jag med varm och tacksam hand vidare ordförandeklubban.

Sune Grafström

11. Avslutande kommentarer

Tre saker vill jag ta upp som avslutande kommentarer: *För det första*, denna årsberättelse tycker jag visar på en mångfald av personligt och genuint engagemang som läggs ned i Missionskyrkan. *För det andra*, så vill jag betona vikten av att vi i allt detta engagemang är frimodiga och tar ansvar över vår kristna växt och mognad på ett sådant sätt att andra människor vill söka sig till den vi tror på, Jesus Kristus. Detta är varje verksamhets krona.

I anslutning till detta, så kan man säga, att mitt och Sune Grafströms engagemang och klangbotten i hur vi velat arbeta i Missionskyrkan, mångt och mycket har byggt på övertygelsen om; att ingen verksamhet, ingen annonsering, ingen aktivitet får bli *i stället* för evangelisation. Med detta menas inte flygblad, stå på torget och agitera, utan evangelisation handlar om att våga mötet ansikte mot ansikte, med en annan människa. Att evangelisera är översatt, att vilja berätta om sitt liv som en kärleksrelation med Gud.

Jag minns att jag under mina första år i Missionskyrkan, inte bara annonserade i allmänhet, utan dessutom varje år postade, personligt några hundratal brev till alla blivande åttonde klassare i hela Väsby, för att erbjuda konfirmation. Jag vet av den erfarenheten att inte ens då, är annonsering nödvändigtvis effektiv. Ett annat år, provade vi istället att gå ut i skolorna, och möta tonåringarna med oss själva, det året var det 10 konfirmander. Ingen med anknytning till Missionskyrkan tidigare.

Det är så, min önskan, som församlingsföreståndare inför framtiden, när jag ser på Missionskyrkan i Väsby, att vi nu har byggt upp många visioner som jag hade i när jag började i Missionskyrkan, i fungerande rutiner och verksamheter. Är det något som jag nu önskar ska sätta pricken över i-et, är att vi börjar berätta om vår tro bland sina icke-kristna vänner och arbetskamrater. Det är en tydlig fokusering på detta som jag ser är den här församlingens verkliga framtid, oavsett. Det finns ingen genväg förbi detta, en församlings effektivitet, växt och vitalitet, beror i slutändan enbart på varje enskild församlingsmedlems förmåga att förmedla sin kristna tro ansikte mot ansikte. Sätt upp ett mål, att varje medlem idag, till nästa år, ska ha fått åtminstone en person att bli aktiv i Missionskyrkan. Det är inte ett oöverstigligt mål för någon. 1 person! Ett år. Om 50 stycken skulle klara det i vår församling, skulle det innebära att vi är ytterligare 50, nästa år. Det krävs så lite, och det är gratis.

För det tredje, så vill jag tacka dig Sune, som nu lämnar ordförandeposten. I sju år har jag fått äran och glädjen att ta del av din kompetens, erfarenhet, kunskap och medmänsklighet. Mycket har utträttats under din tid som ordförande, jag har lärt mig mycket av dig, och många gånger känt mig buren av ditt stöd. Du har en ledarskapskompetens, som är långt utöver det vanliga, och det vet jag, att man också bekräftar och belönar dig för på ditt arbete som ledare i ett stort företag.

Utvecklingssamtalen med dig har varit en oerhört värdefull bonus för mig; utbytet, mellan din begåvning i ledarskap, som ledare inom näringslivet och mitt brinnande intresse att spänna detta mot, och parallellt, med ett kristet ledarskap, har varit guld värt. Många gånger har vi fått bryta dessa synsätt mot varandra, ibland i spänning med varandra, men allt, som oftast, korsbefruktande. Vi har båda ett stort intresse för entreprenörskap, du primärt i näringslivet, men du har också hela tiden utforskat med mig vad detta kan vara i en kristen församling. Från dig har jag lärt mig särskilt ett ord från din miljö, "*kontraproduktivitet!*" Att bli varse, allt som subtilt motarbetar våra egna mål och oss själva, genom att hålla fast vid det som *känns bra*, i stället för att förändras utifrån det som *är bra*.

Men framförallt, så har det varit en förmån att ha ditt stöd. Du är inte främmande för originalitet och nytänkande. Du har verkligen varit angelägen att ta tillvara mina resurser och pastorala kompetens. Du har utmanat och uppmuntrat till självständighet och att stå på med min originalitet, men också att förmedla detta enkelt och folkligt när det behövs, avancerat och utmanande, när det behövs. Och framförallt, din förmåga att skapa motivation, och motivera mig genom många ensamma skeden i församlingens skiften,

som pastor. Att ha haft en ordförande med alla dina egenskaper, men där ditt personliga engagemang, och verklighetsuppfattning, alltid, och verkligen i mer än ord, utgått utifrån din personliga tro och kärleken till Jesus Kristus som hela universums Gud.

Att fått ha en ordförande med alla dessa egenskaper, dessutom byggd på en exceptionellt brinnande passion för evangelium, är få pastorer förunnat, och det har varit en stor drivkraft för mig i mitt arbete.

Jag tror också att hela församlingen kan stämma in i att vi sannerligen har haft 10 goda år under din ordförandeklubba och goda hand. Stort, stort tack, Sune och Guds rika välsignelse över dig och din familj.

Jag vill också rikta ett stort tack till min nya kollega, ungdomspastor Linda Jansson. Så till sist: Guds rika välsignelse över denna församling, vars människor, jag som pastor och församlingsföreståndare, alltid kommer att hålla av, och vara mig mycket kär.

Pastor och församlingsföreståndare
Ulf Gustafsson

Upplands Väsby Missionsförsamlings styrelse 2005

Upplands Väsby 2006-02-01

*Sune Grafström
Britt Kjellberg
Catharina Lundberg
Eva Lenestad
Jan Perers*

*Anders Dahlgren
Margareta Bonnevier
Lotta Svensson
Christer Larsson
Karin Perers*